

på den måde, de gør, af hensyn til de økonomiske konjunkturer, at vi er lidt nede, eller det er, fordi man har en makker i Dansk Folkeparti, som man ikke rigtig kan få til at sørge for, at finansieringen er i orden, og det derfor er en lempe- lig finanspolitik.

Men lige nu, i lyset af den arbejdsløshed, der er, tror jeg nok, at mange af de mennesker, der er arbejdsløse i øjeblikket, synes, det er lidt underligt, at man taler om den arbejdskraftmangel, som jo selvfølgelig kommer om nogle år. Problemet er, at regeringen ikke tager højde for, at der er nogle bestemte typer job, som ikke er til rådighed. Regeringen gjorde bl.a. også det, at man afskaffede hjemmeserviceordningen, som rent faktisk var en ordning, der gav mulighed for, at nogle af de mennesker, der har svært ved at få job, alligevel kunne komme ud på arbejdsmarkedet, men nu heller ikke længere har den mulighed. Så er det rigtigt, at der om nogle år kan være en bestemt type uddannet arbejdskraft, som ikke er til rådighed.

Så hørte jeg igen det med, at de unge mennesker skal afslutte deres studier i tide. De gennemfører rent faktisk i dag deres studier i tide, meget hurtigere end man gjorde tidligere. Jeg har også indtryk af, at det, at nogle ikke tog deres studier i tide – sådan ville man jo kalde det – tidligere, ikke har været noget problem hverken for dem eller for samfundet som helhed. Det er altså vildt overdrevet, når man hele tiden taler om, at unge mennesker skal i gang noget før og sådan nogle ting, for det betyder så lidt i det samlede.

Så siger finansministeren også, at man gør meget for de vanskeligst stillede kommuner. Ja, man gør mere år for år, for det er jo længere og længere tid siden, at den eksisterende udlig- ningsreform var der, og jo længere der går fra den blev lavet og til nu, jo større problem bliver det for de vanskeligst stillede kommuner. Nogle af de kommuner, som i dag kaldes Det Skæve Danmark, er ikke specielt vanskeligst stillede.

Kl. 16.15

Altså der er jo, skal vi sige, en 10-15 stykker af dem, som er vanskeligst stillet. En række af de andre er jo ikke nær så dårligt stillet. Det er derfor, at når regeringen, i den måde som man anlægger politikken på, siger, at man nu har givet noget til de vanskeligst stillede kommuner, så ja, man giver til ganske mange af dem, men man giver ikke nok til dem, der er rigtig hårdt ramt.

I hvert fald er det sådan, at nogle af dem, der er rigtig hårdt ramt, vil stå over for de proble-

mer, som vi har snakket om her. Der er nogle opgaver, som nogle kommuner simpelt hen ikke kan løse tilfredsstillende. Det vil der være, og selv om man kan lave nogle gennemsnitstal, og uanset at finansministeren siger 0,7 pct., og vi så er enige om, at det nok er 0,4 pct., og Kommunernes Landsforening siger, at det ikke er 0,4 pct., der er til rådighed, så er der jo altså nogle, der under alle omstændigheder er i klemme, for man kan ikke bruge gennemsnitstallene på dem, der er hårdt ramt.

Nogle af dem, det drejer sig om, er jo altså i hele handicapområdet, det er de udsatte eller vanskeligst stillede unge, eller hvad man nu skal kalde dem. Det er to områder, hvor udgifterne er steget meget, og der siger finansministeren i den blå pjece, at man må regne med, at man i de områder altså skal gå hårdere til værks. Så er der hele børne- og ungdomspsykiatriområdet, som også er et problem.

Derfor synes jeg, at det, som regeringen med statsministeren i spidsen sagde i forbindelse med åbningstalen om, at man nu ville gøre noget ved den sociale arv, er der intet af, heller ikke i det, som finansministeren sagde i dag. Det er sådan et eksempel på, at når det kommer til handling, så er det altså mest ord og langt mindre handling.

Vi skal på tirsdag stemme om det, der ligger som forslag til vedtagelse, og vi ved jo alle sammen godt, at regeringens forslag bliver vedtaget, og at vi stemmer imod det. Var Socialdemokratiets forslag kommet til afstemning, havde vi stemt for det, ligesom vi selvfølgelig ville stemme for vores eget.

Når vi har to forskellige forslag, så er det jo netop udtryk for, at der er så mange problemer i den måde, som regeringen angriber de her forhandlinger på, at man i og for sig kan lave mange forslag til vedtagelse, der alle sammen giver mening. Men der er selvfølgelig ikke nogen af dem, der bliver vedtaget i den nuværende situation.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Kun meget kort: Nu sagde hr. Aage Frandsen – det må være en fortællelse – at hjemmeserviceordningen var afskaffet. Det er den jo altså ikke. Den er ikke afskaffet. Der var noget havearbejde, der gled ud til en mindre procentsats.

Men det skal dog siges, når man bliver ved at tale om psykiatri og svage grupper, at det, der lå i den aftale, vi selv var med til at indgå i forbindelse med satspuljen, at der med det, vi aftalte